

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2765

гр. София, 05.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **11884** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба от 21.03.2022 г. на Ръководителя на Националния орган по Програма за трансгранично сътрудничество И.-V-A Румъния- България 2014-2020 г., ответник по адм. дело № 11884/2021г. по описа на Административен съд София- град, чрез процесуален представител, за изменение на решението по настоящото дело в частта за разноските, като се иска да бъдат присъдени и тези за превод на документи в размер на 312.84 лева с ДДС, по отношение на които съдът не се е произнесъл, въпреки че са претендирани.

Молбата е изпратена на насрещната страна по делото, за отговор в едноседмичен срок, но такъв не е постъпил по делото.

Административен съд София- град, намира следното:

Молбата е процесуално допустима- предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, носител на правото да иска допълване или изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледано по същество искането е основателно.

С Решение №1423 от 07.03.2022 г. по адм. дело №11884/2021 г., Административен съд– София град е отхвърлил жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение за определяне на финансова корекция №РД-02-14-993/07.11.2021 г. на Ръководителя на Националния орган на програмата за трансгранично сътрудничество И.-V-A Румъния- България 2014-2020 г., с което е наложена финансова корекция в размер на 5% от допустимите разходи по договор за възлагане на обществена поръчка № РД-33-15/10.12.2019 г. на стойност 4 425 000 лева без ДДС, сключен с [фирма]. Със същото решение е осъдена Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на

Министерството на регионалното развитие и благоустройството сума в размер на 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.

При така установените по делото релевантни за предмета на спора факти съдът приема от правна страна следното:

Правото на разноски е акцесорно материално право на страните в административния процес. Като имуществено субективно право на страна в процеса то следва да бъде удовлетворено с оглед на крайния правен резултат от делото.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима субсидиарно и в административния процес, предвижда възможност в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните да допълни или да измени постановения съдебен акт в частта му за разноските.

Отговорността за разноски, уредена в нормата на чл. 143 АПК, изисква да бъдат заплатени деловодните разходи на страната, в чиято полза е постановеният съдебен акт, от страната, за която оспорването е приключило неблагоприятно, т. е. дължимостта на разноските е обусловена от постановения при оспорването правен резултат.

В конкретния случай, с оглед на постановения в първоинстанционното производство правен резултат и своевременно релевираната претенция за присъждане на направените в хода на производството разходи, основанието за присъждане на съдебните разноски в полза на ръководителя на Националния орган е възникнало.

От данните по делото е видно, че процесуалният представител на административния орган е претендирал присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК, в който са описани разноски за юрисконсултско възнаграждение и за превод на български език на представени по делото писмени доказателства в размер на 312.84 лева.

С постановения акт по същество, настоящият съдебен състав се е произнесъл по част от така формулираното искане, присъждайки в полза на административния орган само разноските за юрисконсултско възнаграждение. По направените разноски за превод на документи съдът е пропуснал да се произнесе.

Следва изрично да се отбележи, че "разноски по производството" по смисъла на чл. 143, ал. 1 АПК са всички разноски на страната по делото за събиране на допустими, относими и необходими за установяване на обективната истина, доказателства. Тук влизат разноските за вещи лица и преводачи, както и заплатени такси за превод на документи от чужд език, когато същите са представени и приети от съда като доказателства по делото в съдебна фаза. В този смисъл е Определение № 9332 от 30.08.2021 г. по адм. дело № 7896/2020 г. на Върховния административен съд на Република България- Седмо отделение; Определение № 12449 от 07.12.2021 по адм. дело № 9539/2021 г. на Върховния административен съд на Република България- Седмо отделение и др.

В случая претенцията за присъждането им е своевременно предявена и обоснована с представени доказателства за реално извършване /фактура за платен превод в размер на 268.20 лв. без ДДС, съответно 321.84лв. с ДДС/, като искането е изрично за сумата от 312.84лв., поради което следва да бъде удовлетворено в този размер.

Предвид изложеното е налице основание за изменение на решението в частта на разноските. Искането в този смисъл следва да бъде уважено, като в полза на МРРБ се присъди допълнително сумата 312.84, ведно с присъдените вече разноски за

юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.
Мотивиран от горното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение №1423 от 07.03.2022 г. по адм. дело №11884/2021 г. по описа на Административен съд– София град, в частта му за разноските, като:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати допълнително на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, седалище и адрес [населено място], [улица], 312.84 лева разноски по делото.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, съгласно чл. 248, ал.3 от ГПК.

Съдия: